

Andorra 1998, any d'incertesa

L'enfrontament amb la UE pels ingressos del tabac i la recomposició econòmica fan del que ara comença un any clau per al futur d'Andorra.

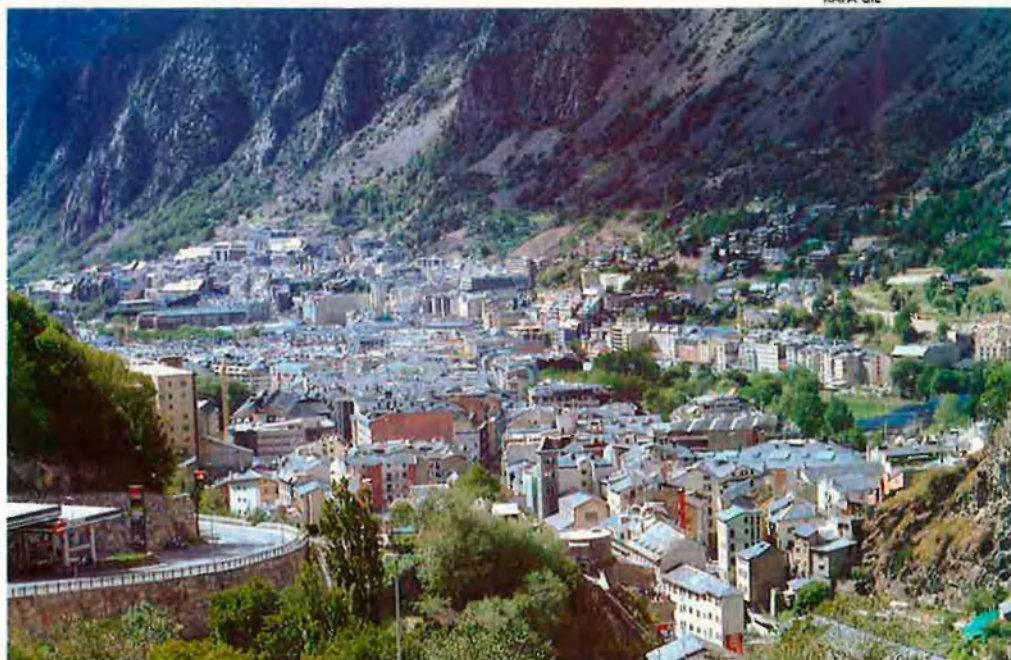
ÁLVAR VALLS

El petit país del Pirineu entra al nou any amb estabilitat política interna –de la mà dels liberals de Marc Forné, que governen amb una folgada majoria absoluta des de les eleccions del febrer passat–, però amb un rellevant conflicte en política exterior amb la Unió Europea, derivat dels excessos en el contraban de tabac.

Quan els andorrans es mengin el raïm la nit del 31 de desembre a l'1 de gener, els camins i corriols de muntanya amb fronteres amb l'estat espanyol continuaran bloquejats per les forces d'elit de la Guàrdia Civil, que, en una mesura sense precedents, fa tres mesos que pentinen tota la línia fronterera a fi d'impermeabilitzar-la. Una mesura que va prendre el govern de Madrid després que els alcaldes de l'Alt Urgell exigissin l'eradicació de la violència repetidament protagonitzada per les bandes del contraban.

Però el conflicte que Andorra té plantejat amb la Unió Europea va molt més enllà dels estira-i-arrotonsa entre contrabandistes i guàrdies civils i té per fils conductors l'escalada importadora de tabac anglès –que és recol·locat al mercat europeu en quantitats enormes burlant el fisc i la por dels Quinze que Andorra esdevingui un forat negre incontrolable–. Davant els avisos reiterats de Brussel·les, el govern andorrà ha presentat un paquet de dotze mesures correctores, que la comunitat ha rebutjat per insuficients. Les exigències de la Comissió europea són clares i dures, i han caigut com una bomba al Principat: la fi de la importància massiva del tabac anglès, la fiscalització dels comptes dels fabricants andorrans amb llicència de companyies americanes, i la tipificació del contraban com a delictes.

Sens dubte l'any que comença estarà marcat pel desenvolupament d'aquest conflicte, que amenaça molt seriosa-

RAFA GIL

Una vista d'Andorra la Vella. La reconversió econòmica, amb el pas d'un model comercial en crisi a un model basat en l'oferta turística, avança de mica en mica al Principat.

ment el *modus vivendi* d'un país en què el 50% del pressupost de l'estat es basa en uns ingressos de continuïtat avui tan incerta com són els de la importació de tabac. Un conflicte en el qual el gegant europeu té evidentment la partida guanyada, i del desenllaç del qual Andorra només pot esperar salvar els mobles imprescindibles en la qüestió del tabac i la represa sense mal gust de boca de la discussió dels tractats econòmics i socials bilaterals amb els països veïns i amb la mateixa comunitat, avui paralitzats, i que Andorra necessita signar imperativament.

En el terreny polític, el 1998 –que en principi no és any d'eleccions– veurà nous avenços en la reubicació del mapa polític en el cinquè any des de l'entrada en vigor de la Constitució. Marc Forné se sent fort, si més no aparentment, capitanejant la Unió Liberal, un conglomerat conservador amb 17 es-

cons en un Parlament de 28 i amb un govern fortament cohesionat. Per la seva banda, el principal grup de l'oposició, l'Agrupament Nacional Democràtic –el partit d'Oscar Ribas–, ha donat símptomes d'esgotament del seu model bicèfal que ha integrat fins ara demòcratacristians i socialdemòcrates i que en el seu congrés previst per a la primavera desembocarà amb tota seguretat en una partició, les conseqüències de la qual són encara imprevisibles, tot i que no es pot descartar que arrossegui una part de la majoria liberal i posi Forné en dificultats.

Continuarà també durant l'any que comença la lenta recomposició econòmica amb el pas d'un model comercial en crisi a un model basat en l'oferta turística, amb els dos motors de la temporada de neu i el turisme d'estiu, que es van configurant com l'especialització d'Andorra de cara al nou segle.